

**R. P. Ioannis Præpositi Atrebatis, E Societate Iesv, S.
Theologiæ Doctoris, & quondam in Vniuersitate
Louaniensi ac Duacensi Professoris, Commentaria In
Tertiam Partem S. Thomæ De Incarnatione Verbi ...**

LePrévost, Jean

Dvaci, 1629

Art. III. Vtrum hæc scientia fuerit collatiua.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-94249](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-94249)

notitia sensitiua potuerit interdum antecedere cum dependentia ipsius intellectus ab illa (id enim magnam diceret imperfectionem in scientia infusa derogantem eius dignitati) sed solum quod Christus ea qua per scientiam infusam cognoscebat potuerit concomitanter vel consequenter inferiori quodam modo per phantasiam cognoscere, quod dignitati scientie infusae nulla ratione repugnat.

24.

Contrariū sentit Durand, sed refellitur.

Species si dei deferuientes hauriuntur a sensibilibus: non item scientia infusa.

Contra hanc conclusionem communiter a doctoribus receptam sentit Dur. dist. 14. q. 3. quia naturale est homini intelligere per conuersionem ad phantasmata; Verum id nihil probat, quia hæc scientia non est naturalis, nec exercetur per species sumptas a rebus sensibilibus, sed per infusas; unde potest etiam viator per illam cognoscere res sine concursu phantasmatum. Aliter dicendum de fide, cuius actus naturaliter non fit sine phantasmate, cum species illi deferuientes hauriantur a sensibilibus.

ARTICVLVS III.

Utrum hæc scientia fuerit collatiua.

25.

Resp. duabus conclusionibus.

RESPONDET duabus conclusionibus. Prior est; non fuit per discursum & collationem acquisita.

Matth. 17.

26.

Non fuisse per discursum acquisitionem, prob.

Posterior; quantum ad usum, poterat esse discursiua & collatiua; nam poterat vnum ex alio concludere si volebat; sicut Matth. 17. cum Christus quæsiisset ex Petro a quibus reges tributum acciperent, a filiis suis, an ab alienis, respondente Petro: *ab alienis*; concludit, *ergo liberi sunt filij*.

Notandum priorem conclusionem esse certam, 1. quia quicquid sit scientia infusa, siue inquam sit habitus propriè dictus, siue solum species, fuit a Deo infusa.

2. Si fuisset discursu comparata, saltem secundum connaturalem rerum conditionem Christus non potuisset illam uti statim a sua conceptione; cum sine maximo miraculo in eo statu non potuerit uti discursu; & tam subito innumera cognoscere, & proinde non potuisset exercere actus virtutum quæ per huiusmodi scientiam dirigebantur.

27.

Constat Christum non necessarium discursum in usu huius scientie.

3. Communissimam doctorum sententiam habitus supernaturales non possunt esse a causa creata tanquam a causa principali; idemque videtur dicendum de speciebus per se infusis. siue ergo scientia infusa sit habitus propriè dictus, siue species, dicendum illam nec discursu comparatam nec verò per discursum potuisse comparari.

Quoad 2. conclusionem notandum etiam satis conuenire Christum in usu scientie infusae non necessarium discursum, cum ad discursum non tantum requiratur ut plura distinctis actibus cognoscantur, sed etiam necesse sit ut vna intellectio ex alia deducatur; constat autem Christum per scientiam infusam cognouisse tam substantias separatas quam alia simplici intuitu, siue dicamus quod multa vno actu cognouerit, siue actibus distinctis; nam vnus actus non se habuit respectu alterius per modum causae, ita ut vnus actus ex alio deduceretur, & vnum ex alio intelligeretur.

Confirm. Christus per scientiam infusam non est versatus circa obiectum illius inferiori modo quam Angeli versentur circa res naturales, quas tamen cognoscunt sine discursu. unde licet aliqui non impro-

babilitate censcant Angelos uti discursu circa quadam supernaturalia, non efficitur Christum pariter debere uti, cum etiam qualibet supernaturalia creata per hanc scientiam intuitiue cognosceret cum existerent. His communiter receptis

Controuersia esse potest num in exercitio huius scientie potuerit uti discursu. & quidem S. Th. hæc videtur affirmare, quod etiam sentit Medina hic. Durand. dist. 14. quæst. 3. Lorca disp. 51. membro 2.

Sed probabilius videtur quod non potuerit uti ut censent Suarez disp. 28. sect. 2. Valquez disp. 52. cap. 3. num. 18. & sequentibus, & alij, quorum sententiam censet probabilem Med. & patet etiam dictis: Christus per hanc scientiam clare videbat res ipsas ut in se sunt, & intuitiue cognoscebat quidditates per proprium conceptum; igitur nihil illi poterat esse notum per aliud quasi ex alio deduceretur. Futura per reuelationem simplici actu cognoscebat. Imò ex dictis potest colligi quod per hanc scientiam res absque compositione vel diuisione cognosceret.

Nec obstat locus Matth. 17. citatus, ubi Christus videtur usus discursu & vnum ex altero collegisse, non enim idcirco censendus est interius usus discursu quod exterius per modum illationis explicuerit rem de qua erat quæstio: quemadmodum non sequitur quod Deus discurret, si hominibus loquens & eorum captui se accommodans utatur particulâ illatiuâ.

ARTICVLVS IV.

Utrum hæc scientia in Christo fuerit maior scientia Angelorum?

COMPARAT hanc scientiam Christi per se infusam cum scientia naturali Angelorum, respondetque duabus conclusionibus.

Prior est: scientia infusa quantum ad id quod tenet ex parte Dei influentis est maior & perfectior scientia Angelorum, quia & ad plura obiecta se extendit, & illam certitudine superat. Prius patet: Angelus per naturalem scientiam solum potest nosse entia naturalia, supernaturalia verò non potest attingere: Christus verò per scientiam infusam cognoscit non tantum naturalia, sed etiam supernaturalia, ut ex dictis patet. Posterius etiam patet, quia res per hanc scientiam utpote supernaturalem & longè excellentiorem participationem diuinæ scientie longè clariùs & perfectiùs penetratur quam per virtutem naturalem intellectus Angelici.

Posterior conclusio est, quantum est ex parte subiecti hæc scientia est infra scientiam Angelicam, quia est in anima cui est naturale cognoscere per conuersionem ad phantasmata & per discursum.

Verum hæc conclusio non caret difficultate, quamuis enim sit naturale anima mortali corpori vnite cognoscere dependenter a phantasmatibus, non sequitur quod ab eis dependeat in usu cuiuslibet notitiæ; nam etiam S. Thom. art. 2. docet quod anima per hanc scientiam possit cognoscere non conuertendo se ad phantasmata; similiter quod non necessarium sit via discursu in exercitio huius scientie, igitur ex illis capitibus scientia animæ Christi non est dicenda inferior scientia angelicâ ex parte subiecti. Adde quod non solum

28.

D. Tho. videtur affirmare potuisse uti discursu. Idem Durand. Lorca. Negatiua ab Auctore præfertur. Suarez. v. asq.

Coroll.

Obiectum occurrit.

29.

Sensus an D. Tho. Resp. 1.

Scientia infusa est longè excellentior participatione diuinæ scientie, quam scientia Angelica.

Resp. 2.

30.

Conclusio D. Thom. videtur difficilis.